

El Camino

2005

Indhold

Dag	Dato	Etape	km	Tilbage- gelagt	Rest	Side
1.	24. april	Pamplona - Puente la Reina.....	21	21	676	4
2.	25. april	Puente la Reina - Estella.....	24	45	652	4
3.	26. april	Estellea - Los Argos	21	66	631	5
4.	27. april	Los Argos - Logroño	27	93	604	5
5.	28. april	Logroño - Navarete.....	15	108	589	5
6.	29. april	Navarete - Azofra	23	131	566	6
7.	30. april	Azofra - Santo Domingo	14	145	552	6
8.	1. maj	Santo Domingo - Belorado.....	22	167	530	6
9.	2. maj	Belorado - San Juan de Ortega.....	24	191	506	7
10.	3. maj	San Juan de Ortega - Burgos	30	221	476	7
11.	4. maj	Burgos - Hornillos.....	18	239	458	7
12.	5. maj	Hornillos - Castrojeriz	21	260	437	8
13.	6. maj	Castrojeriz - Frómista.....	25	285	412	8
14.	7. maj	Frómista - Carrión de los Condes	18	303	394	8
15.	8. maj	Carrión de los Condes - Calzadilla de la Cueva	17	320	377	9
16.	9. maj	Calzadilla de la Cueva - Sahagún.....	19	339	358	9
17.	10. maj	Sahagún - El Burgo Ranero.....	19	358	339	9
18.	11. maj	El Burgo Ranero - Mansilla de las Mulas	19	377	320	10
19.	12. maj	Mansilla de las Mulas - León	20	397	300	10
20.	13. maj	León - Villadangos del Páramo	19	416	281	10
21.	14. maj	Villadangos del Páramo - Hospital de Órbigo	12	428	269	11
22.	15. maj	Hospital de Órbigo - Astorga.....	17	445	252	11
23.	16. maj	Astorga	0	445	252	11
24.	17. maj	Astorga	0	445	252	12
25.	18. maj	Astorga - Rabanal del Camino	21	466	231	12
26.	19. maj	Rabanal del Camino - Riego de Ambrós.....	20	486	211	12
27.	20. maj	Riego de Ambrós - Cacabelos	25	511	186	13
28.	21. maj	Cacabelos - Trabadelo.....	17	528	169	13
29.	22. maj	Trabadelo - O Cebreiro	19	547	150	13
30.	23. maj	O Cebreiro - Tricastela	21	568	129	14
31.	24. maj	Tricastela - Sarria.....	18	586	111	14
32.	25. maj	Sarria - Ferreiros	14	600	97	14
33.	26. maj	Ferreiros - Ventas de Narón	20	620	77	15
34.	27. maj	Ventas de Narón - Palas de Rei.....	12	632	65	15
35.	28. maj	Palas de Rei - Melide	14	646	51	15
36.	29. maj	Melide - Arzuá	14	660	37	16
37.	30. maj	Arzuá - Arca do Pino	20	680	17	16
38.	31. maj	Arca do Pino - Monte de Gozo.....	14	694	3	16
39.	1. juni	Monte de Gozo - Santiago de Compostela.....	3	697	0	17
40.	2. juni	Santiago de Compostela.....				17
41.	3. juni	Santiago de Compostela.....				17
42.	4. juni	Cabo Finisterre.....				18
43.	5. juni	Santiago de Compostela.....				18
44.	6. juni	Santiago de Compostela - Århus.....				18

Se pakkeliste på side 20 og rutekort på side 21!

Cammino 2005

Tre gange rejste vi til *Nepal*. I 1998 gennemførte vi Jomsom-trekket med egen oppakning. Året efter gik turen rundt om *Annapurna* på tre uger med passagen af det 5.416 m eter høje *Thorong La* som det absolutte højdepunkt, og endelig i 2001 kom turen til *Langtang* og *Helambu*. De sidste to gange havde vi allieret os med en bærer.

Alle tre ture bød på spændende oplevelser, vi nød den vilde natur, glædede os over nepalesernes store gæstfrihed og hjælpsomhed og knyttede mange personlige venskaber.

Siden da har forholdene desværre ændret sig til det værre. Maoisterne terroriserer befolkningen, kongen har fyret den korrupte regering og forsøger selv at regere det fattige land.

På denne baggrund søgte vi en ny udfordring, og valget faldt på *Camino de Santiago*, Pilgrimsruten fra Pamplona til Santiago de Compostela, en tur på ca. 700 km til fods.

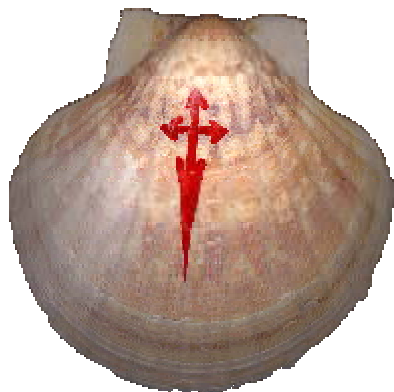
På de følgende mange sider vil vi forsøge at beskrive nogle af de mange smukke oplevelser, vi havde under den lange tur.

Historien er fortalt af

Inger Thrane

og

Børge Helmer

Relief i Albergue "Quatro Cantone" i Belorado

700 km på 39 dage

Lørdag den 23. april 2005, Dag 0

Hellerup – Pamplona

Efter en vellykket konfirmationsfest kørte Michael os til Hellerup station. Herfra fortsatte vi med S-tog og Malmø-toget til Kastrup lufthavn. Tre kvarter forsinket afgang.

Klart vejr, smukt Danmarkskort. Indimellem også et kig på Sydtyskand og Sydfrankrig. Sneklædte bjergtoppe i Pyrenæerne.

Det var mørkt ved landingen i Madrid. Vi havde indhentet 10 minutter af forsinkelsen. Omstigningen til lokalfly skete uden problemer. Fra lufthavnen i Pamplona var der gratis bus til byen. I informationen havde vi fået et kort med herberget indtegnet. Det lå i den nordøstlige del af byen, så det var lidt af en spadseretur. Et par canadiere steg af undervejs og indlogerede sig på et luksushotel.

Der var heldigvis plads på herberget. Vi fik det første stempel i vort Credential og betalte 5 € for opholdet. Der var 10 køjer i soverummet på 3. sal, hvor vi med hospitaletens lommelygte fik anvist to overkøjer. For enden af gangen var der en lille råkold opholdsstue.

Søndag den 24. april, Dag 1

Pamplona – Puente la Reina 24 km

Mange var i gang allerede ved 6-tiden. Vi lå til ca. 6.30, der var jo lidt at indhente.

Morgenmad: Inger: en osterugbrød, Børge: to appelsiner.

Af sted ved ottetiden. Undervejs købte Børge et brød hos en bager og spiste det undervejs. Vi skulle igennem hele byen for at komme ud til Cizur Menor, et stort smukt universitetsområde. Alt så meget velholdt ud.

Videre gik turen via Esparza, Perdónspasset (750 m), Uterga, Muruzábal, Obanos til Puente la Reina. Det var en meget smuk og en meget pløret tur. På højderyggen Sierra del Perdón producerede en lang stribe af store

vindmøller strøm, og udsigten både bagud og fremad var enestående. Det blæste koldt på toppen, så vi tog ikke imod englænderens tilbud om en kop varm kaffe.

Herfra gik det brat nedad, og snart var det igen lunt, så vi kunne holde en kort drikkepause. Vi havde ikke mad til at holde frokost, så det blev til nogle myslibarer undervejs.

Caminoen er principielt lagt som en sti, langt fra osende biler. Men det betyder, at den mange, mange steder er pløret som en lergrav. Mange steder måtte vi langt ud på de tilstødende marker for ikke at blive suget op af mudderet. Andre strækninger var belagt med store rullesten som på en tur langs en af de danske kyster.

Da vi nåede Obanos (som vi faktisk troede var Puente la Reina) var der ved at være udsolgt, men der var endnu 3 km af forcere.

Heldigvis lå herberget først i byen, så vi skyndte os at kapre en køje. Vi blev begge vist ind i et "manderum", men Inger protesterede lidt og blev flyttet ind til syv danske piger. Børge blev inde på "snorkeholdet. Lidt udspænding og et varmt bad gjorde underværker.

Sammen fulgtes vi ned i byen for at finde en forretning. Alt var lukket. Børge fandt dog en bar, hvor han fik dagens første rigtige måltid mad og to herlige glas rosévin.

Inger gik tidligt i seng. Børge skrev dagbog og gjorde regnskab. Han gik til køjs lidt over otte.

Dronninge broen - Puente la Reina

Mandag den 25. april, Dag 2

Puente la Reina – Estella 24 km

Op ved 6.30-tiden. Børge havde sovet godt trods megen snorken. Morgenmad: mysligrød med masser af sukker.

Afgang 7.50. Over den smukke middelalderlige bro. På grund af vejmlægninger måtte vi ad mange "midlertidige" Caminoer. Sandsynligvis gik vi derfor noget længere end de 24 km, som stod på vores Credential. Og det var meget op og ned (fra 350 til 500 m), men heldigvis ikke så mudret som i går.

Igen i dag mange flotte udsigter, men også meget motorvejsbyggeri. Undervejs møder man mange andre pilgrimme, får en lille sludder og udveksler måske erfaringer. En pilgrim med et æsel kunne overhale os opad, men ikke nedad.

Godt trætte, men ikke udasede, nåede vi Estella og fandt hurtigt det kommunale herberg med 114 senge og et hyggeligt køkken. Vi fik begge en underkøje, men hvilken underkøje! Køjerne stod meget tæt, og overkøjerne var så lave, at man umuligt kunne sidde på underkøjen.

Vi fik hurtigt et tiltrængt bad og en kop "græsk kaffe" brygget på efterladte bønner. Gik på indkøb i supermarkedet. Frugtyoghurt, rosévin, tomat, og frankfurter pølser. Middag: pastaret (efterladt) + pølser + tomatketchup (efterladt) + tomat + god rosévin. Smagte udmærket.

I den solrige gård kunne man tørre tøj. Internetforbindelsen var "out of work".

Børge kom i snak med et østrigsk ægtepar, Adi og Gerhild, da han skrev dagbog.

Tirs1dag n 26. april, Dag 3

Estella – Los Argos

21 km

Stort, hyggeligt, fælles morgenbord. Vi spiste vores mysli og yoghurt, de andre havde købt toast og marmelade og kaffe. Af sted kl. 7.30. Vi havde forventet en kraftig stigning, men blev positivt overrasket over en jævn stigning og senere en del nedad og ligeud på meget brede og jævne veje.

Ved Bodegas Irache var der en "kilde", Fuente de Irache, med to haner, en med vand og en med vin. Begge var, som traditionen byder, til fri afbenyttelse.

Ingen mudder i dag. Køligt de første timer, senere høj sol og varme. I Villamayor de Monjardín blev vi tilbudt kaffe og chokolade i et refugium. Sovepladserne var blot madrasser på et hævet gulv.

Herfra og til Los Arcos (12 km) så vi ikke et hus. Flotte udsigter, store kornmarker og enorme vingårde. Men så endelig dukkede Los Arcos op. Klokkeren var 13.15. Vi kiggede ind på det "østrigske herberg", men det var for dyrt: 6 €. Vi spurgte om vej og fandt det kommunale herberg, som lå overfor Casa de Cultura. Var nogle af de første. Fik besked om at sætte støvlerne udenfor. Hospitaleroen var belgier. Han talte både fransk, tysk og engelsk. På gårdspladsen kunne man benytte en vridemaskine efter den daglige tøjvask.

Igen dejlig varmt bad og tøjvask. En lille forgæves indkøbstur til byen. Alt lukket. Supermarkedet åbnede kl. 18 efter siestaen.

Hyggede os med chokolade og rosévin fra i går. Gik senere i supermarkedet og købte yoghurt og bananer. Børge fik sin aftensmad i restauranten ved torvet: spagetti bolognese og et glas San Miguel til 6 €. Spiste sammen med de tre piger fra Århus. Børnene legede udenfor.

I seng lidt før 21.

Vand eller vin i hanerne ved kilden i Bodega Irache

Onsdag den 27. april, Dag 4

Los Arcos – Logroño

27 km

Op før seks. Solid morgenmad med yoghurt, mysli og banan. Af sted kl. 6.40. Tilpas køligt. Måneskin og flot solopgang.

Efter ca. 7 km i Sansol. Fortsat meget store kornmarker og kæmpe vingårde, alt sammen meget velholdt. Også på denne strækning mange flotte udsigter. På vej mod Viana fulgte vi over en længere strækning efter tre brasiliannere, som gik på landevejen og slap derfor for lidt af strabaderne på Caminoen. Stien er mange steder meget ujævn med store løse sten.

I Viana holdt vi middagshvil på en lille plæne midt i byen og spiste den medbragte frokost. Et fransk par donerede to donuts til os hver. Senere kom de tre Århus-piger til. Alle benyttede pausen til at lufte tæer!

Nu var der kun 9 km til Logroño. Vi kunne se byen på lang afstand, men den kom kun langsomt nærmere. Efter en lang stigning gik det endeligt nedad til Ebro-floden. Her forlader man Navarra og træder ind i Rioja. Herberget lå heldigvis ikke langt fra floden, og vi kunne skrive os ind som nr. 11 og 12. (Kl. 14.45).

Hospitaleroen var en meget myndig herre (skrankepave), men herberget fungerede udmærket, gode badeforhold og velfungerende køkken. Fin beliggenhed nær bymidte og Ebro-floden.

Efter bad og tøjtørring spiste vi "aftensmad" kl. 16, spagetti, brune ris og pølser fra i går.

Senere en god bytur. Først til supermarkedet "Monaco" og bagefter et glas fadøl på en fortovsrestaurant. Det var helligdag, så alle var i pænt tøj og nød det gode sommervejr. Herefter en tur til Ebro-floden, hvor folk promenerede, kørte på cykel eller løb kondi. Fra broen over floden kunne vi fotografere tre storkereder på nogle høje pæle.

Hjemme igen sendte vi e-mails, skrev dagbog, lavede regnskab og gik i seng, Inger ved 20-tiden, Børge ca. 21.30.

Børge nåede lige at falde, da han var på vej ned ad trappen efter at have været oppe at børste tænder. Slap med en bule i panden trods den lange flyvetur.

Torsdag den 28. april, Dag 5

Logroño – Navarrete

15 km

Vores østrigske nabo var ude af køjen allerede kl. 5. Vi lå til 6.30. Sædvanlig morgenmad. På vej kl. 7.35. Temperatur ca. 12°.

Der var meget at se på gennem byen, butikker og levende mennesker. Gennem et meget stort og smukt anlagt parkområde, senere ad en bred asfalteret trafikfri sti med kondiløbere og enkelte motionscyklister.

Over et pas langs med motorvejen. Lidt borte en by på en bakketop, med en stor bodega, "Jacoba". Vi regnede med at skulle gennem byen og videre, men fandt hurtigt ud af, at vi var kommet til Navarrete. Herberget lå midt i byen med kirken og rådhuset som naboer. Man åbnede først kl. 14, og vi var der allerede kl. 11.30-tiden, så vi fik lov til at sætte vore rygsække ind i gangen.

Gik til bageren og købte chokoladedonut og til købmanden og supplerede med vin, færdig risret, banan og chokolade. Drak lidt vin, mens vi ventede på, at hospitaleroen skulle lukke op. Imens kom andre pilgrimme til.

Ingen støvler på herberget! Måtte også her efterlades i gangen. Pakkede ud og gik i bad (ren rutine). Vaskede tøj og drak eftermiddagskaffe med chokolade og kiks. Slappede af i opholdsstuen.

Aftensmad kl. 18. Inger kogte spagetti og krydrede med løg og hvidløg. Børge varmede maden i mikroovnen og drak rosévin til.

Gik aftentur i byen, først til den nærliggende kirke. Den var stor, mørk og kold, men næsten forgyldt overalt! Smukke blyindfattede ruder. Solen skinnede, og det var varmt som på en dansk sommerdag. Vendte senere tilbage til kirken for at høre messen. Mødte en hastende pastor, men kunne ikke se ham i kirken. Det lød som om messen var båndet og blev sendt over højtaleranlægget.

Nød solens sidste stråler, mens børnene legede på pladsen foran kirken. I seng ved 21.30-tiden.

Fast arbejde: Dagbogsskrivning

Fredag den 29. april, Dag 6

Navarrete – Azufra

23 km

Op kl. 6.10. Obligatorisk morgenmad. Rygsækken var pakket. Ud kl. 7.13. Allerede varmt fra morgenstunden.

Først op-op til Navarrete Alto (ca. 650 m) med fyrreskov og meget spaltede, røde klipper. Senere vinmarker overalt. Særlig velplejede. Ved 15 km-mærket viste pilen til højre, men her var et hegn og en udgravning. Vi fortsatte fremad, men fandt ingen pile. Måtte tilbage igen for at fortsætte parallelt med hovedvejen.

Mod Nájera atter vinmarker (Rioja) med en slags levadaer, ikke som på Madeira, men cementrender på korte søjler. I Nájera fandt vi herberget, som først åbnede kl. 15, og klokken var kun 12. Så vi tog støvlerne af ved floden, spiste vores frokost, og besluttede at forsætte til Azufra, endnu 6 km. Først en lang stigning, men som det meste af dagen på asfalt.

Vi var friske efter middagshvilet, og ankom til herberget i Azufra kl. godt 14. Meget nyt kommunalt herberg med dobbeltværelser. Det var mere vandrerhjem end albergue.

Bad og tøjvask. Sol og varm blæst tørrede hurtigt. Aftensmad med ris fra køkkenet+ kødtern. Hertil Rioja rødvin. Brasilianerne og spanierne talte meget højt.

Indkøb i "supermarkedet" (landhandlen), besøg i den enkle kirke, dagbogsskrivning og i seng ca. 21.

En af de meget store vinmarker i Rioja

Lørdag den 30. april, Dag 7,

Azufra – Santo Domingo de la Calzada

14 km

Let at pakke rygsæk i dobbeltværelset. Ingen lys i spiserummet, meget hyggeligt.

Afgang kl. 7.05. Fulgtes med østrigerne Gerhild og Adi et lille stykke vej. Lang stigning (ca. 250 m) til Rioja Alto, et splinternyt golfcenter (ca. 9 km). Noget ændret landskab, mere korn og grønsager. Vandingsanlæg overalt.

Santo Domingo kunne ses "fra luften" på lang afstand. Byen så meget moderne ud, men da vi kom derned, fandt vi ud af, at der var mange hyggelige gader og pladser med meget gamle huse.

Herberget lå næsten nabo til kirken i et meget gammelt hus. Vi var de første, klokken var kun 11, så vi fik seng nr. 1 og 2 i det meget specielle soverum oppe under taget. Rummet var opdelt med skillevægge, så man fik en fornemmelse af sofaer eller en café.

Frokost på solbeskinnet plads. Senere en tur rundt i den smukke by med en avenue kantet af to rækker skyggende platantræer. Folk nød fridagen og havde taget børnene med i det varme solskin. Vi fik ikke set "hønsegården" i katedralen. Underet med den uskyldige unge mand, der blev vakt til live, da dommerens høne på middagsbordet begyndte at daske med vingerne, skulle også været hændt i Santo Domingo.

Inger fik en god eftermiddagslur. Børge gik en tur, kiggede ind i kirken, fik en kop café con leche et sted og et glas clarette et andet sted. Inger lavede en krydret pastaret ved 17-tiden. Ved attentiden gik vi en tur. Kom ind i kirken trods en stor begravelse. Fandt en bar, hvor Børge fik lidt at spise, to bocadillos med pølse og et stort glas clarette.

Senere nød vi en is, mens vi iagttog folkelivet, blandt andet de tre landeveisriddere, vi havde set på alberguet. Den ene solgte lakridsrod, den anden spillede mundharmonika og den tredje tiggede penge i sin store hat.

Hjemme ved 20-tiden. Talte lidt med Malene, fysioterapeuten fra Kolding, og gik til ro ved 21-tiden.

Søndag den 1. maj (mors dag), Dag 8

Santo Domingo de la Calzada – Belorado

22 km

Morgentrængsel, alle ville tidligt af sted. En aflandstrygerne havde stjålet et bæger yoghurt fra Malene, og nogle havde drukket det meste af en liter af hendes juice. Et tysk ægtepar havde fået stjålet alt deres morgenmad.

Afgang kl. 6.55. Temmelig koldt. Solen var længe om at komme frem. Det gjorde ikke spor, for da skyerne endelig forsvandt, blev det meget varmt.

Kun små stigninger, og flere småbyer gjorde vejen afvekslende. Igen korn og grønsager. Middagspause på en grøftkant i Villamayor del Rio med bare tæer. Herfra 4-5 km til målet, Belorado. Refugiet ved kirken var ikke åbnet, så vi fortsatte til donationsherberget Cuatro Cantones. En sød norsk jente bød os velkommen til et meget gammelt, men restaureret, hyggeligt herberg. Inger fik koldt bad, Børge varmt.

Også her var der støvlefrit. Den lille gårdhave var hyggelig, og det var stemningen i det hele taget. I køjerummet på tredje sal var der 24 køjer, men forbavsende roligt.

En god kop varm Nescafé i køkkenet og en lille spadseretur i byen om eftermiddagen.

Børge spiste på Boulevardrestauranten, en dagens menu til 8 €. I Spanien spiser man meget sent, gerne ved 21-tiden. I Boulevardrestauranten åbnede man dog allerede kl. 20. Børge ventede på torvet til klokken var lidt i 20. I baren var der stor aktivitet, familier mødtes og spillede kort, blandt andet.

I restauranten på første sal var der næsten fyldt. Man var åbenbart begyndt før den annoncerede tid. Maden og vinen kom hurtigt. Værten og værtinden susede af sted mellem køkkenet og restaurant. En spansk "Menu" består typisk af tre retter, forret, hovedret og dessert. Her til drikkevarer og brød. Drikkevarerne kan være en flaske vin, øl eller vand. Pris: fra 6 til 10 €. Boulevardrestaurantens forret var mixed paella. Hovedret kalvefilet med pommes frites og lidt "kogt" tomat, og desserten chokoladeis med nødder.

Mandag den 2. maj, Dag 9

Belorado – San Juan de Ortega

24 km

Efter en hyggelig morgenmad med kendte ansigter af sted kl. 7. Meget kort mellem de første landsbyer. Villafranca (12 km) nåede vi på 3 timer. Købte brød, skinke og bananer til frokosten.

Nu begyndte en kraftig opstigning til Pico Valbuena (1.162 m). Herfra var der endnu 8 km gennem skov (læbæltevej). Vejen synes ikke at få ende, men vi nåede alligevel San Juan de Ortega kl. 13.

Her ligger kun kirken, refugiet og et værtshus. Refugiet er meget enkelt indrettet, kun to sovesale og bad og toilet. Intet opholdsrum, intet køkken. Inger fik igen koldt bad, Børge varmt. Heldigvis skinnede solen, så man kunne opholde sig ude i det fri. Der var køligt indendørs, og det blæste udendørs.

Ingers fødder var isnende kolde, men hun fik dem varmet af en østrigsk dame med *meget* varme hænder.

Ægteparret med den lille dreng, som vi mødte i Los Arcos, var der også, men de fortsatte ved 16-tiden. Andre tog en taxa videre.

Kl. 19 var der pilgrimsmesse i den kolde kirke. Vi var vel en 30 mennesker, som overværede messen, som blev holdt af en ældre, hyggelig pater. Selve messen var en rutine, men efter ritualerne fortalte han begejstret om pilgrimstraditionen. En brasiliansk pige oversatte til engelsk.

Efter messen gik vi over i "sognerummet", medbringende en grydefuld løgsuppe og emaljerede spisekar. 12 nationer samlet. Præsten fik nogle af de tilstedeværende til at synge en sang og to piger til at danse fandango.

Og så var det sengetid: 20.30. Inger måtte have tæppe på for at holde varmen.

Pateren serverer løgsuppe efter pilgrimsmessen

Tirsdag den 3. maj, Dag 10

San Juan deOrtega – Burgos

30 km

Op kl. 6 i mørke. Morgenmad i nogle gamle lænestole i forlokalet: Inger mysli og vand, Børge tørt brød og en banan.

Afgang kl. 6.35. Bageren i Atapuerca havde på en tavle i San Juan annonceret med, at han havde morgenåbent. Her fik vi kaffe med et meget mættende butterdejsbrød (fyldt: varm skinke og ost). Her fik vi varmen. Det var kun 11°, så vi nød det, da solen endelig kom frem.

En enkelt stigning til Matagrande (1.082 m) klarede vi fint. Og så gik det nedad næsten resten af vejen. Allerede på lang afstand kunne vi se Burgos, og inden længe var vi i Villafria, en forstad til Burgos. Nogle havde talt om at tage bus nr. 8 de sidste 5 km. Vi modstod fristelsen og gik hele vejen gennem Burgos.

Mødte et skilt med henvisning til et refugium midt i byen. Inger inspicerede det og syntes, der manglede et køkken. Hun fik et bykort med henvisning til det kommunale herberg i den vestlige ende af byen. Gik gennem hele den smukke by, langs Río Arlanzón og ankom til herberget kl. 13 efter godt 6 timers vandring.

Inger fik et bad (varmt!) og inden siestalukketid kl. 14 gik vi til supermarked og bager (ca. 10 min.) Og købte ind til frokost og aften. Godt, mørkt brød i stedet for lyse baguettes uden smag.

Herberget, der var bygget som træbarakker, havde ikke køkken, men nydelige baderum (1 bruser og 2 toiletter pr. køn), en opholdsstue (varm) med tre borde og to gratis computere. Vi fik skrevet en masse e-mails, fik planlagt næste etape, spiste frokost med god rosado vin, slappede af og spiste aftensmad og sendte flere mails.

Der var 18 køjer i vores rum. 96 i alt. Inger sov kl. 20. Børge tog et sent bad og sov kl. 20.30.

Rutekort på muren

Onsdag den 4. maj, Dag 11

Burgos – Hornillos del Camino

18 km

Da vi kl. 7 efter morgenmaden var på vej ud, kom lægeambulancen. En ældre mand var blevet syg. Det var muligvis et nyrestensanfald, og han blev kørt til hospitalet.

Herberget lå i den vestlige udkant af Burgos, så vi var hurtigt ude på landet. Her var mange træer, og vi kom også gennem den første løvtræsplantage på turen.

Efter Arlanzón viadukten med en motorvejstunnel gennem bakken begyndte et mere øde landskab. Efter Rabé de los Calzadas var der en lang stigning over et kalklandskab. Alle marker var hvide. 2-3 km før Hornillos gik det brat nedad. Vi landede i Hornillos kl. 13.

Refugiet ved kirken var lukket. I den nærliggende bar fortalte de hollandske damer (som vi mødte første gang i Pamploma), at nøglen kunne hentes hos borgmesteren henne i gaden. Vi fandt ham efter lidt spørgen. Han skrev os ind, stemplede vore credentials og viste os rundt i refugiet. Der var både køkken og bad.

Efter besøg hos købmanden lavede Inger aftensmad og posesuppe til frokost næste dag.

Inger fik et bad, og Børge vaskede tøj. Efter overskyet og 13° på vejen til Hornillos skinnede solen igen, og dagbogen kunne skrives udenfor. Men hen ad 16-tiden fik vi den første byge, så alle måtte trække indendørs. Tøjet var heldigvis næsten tørt.

Ved 17-tiden gik vi i kælder køkkenet og tilberedte aftensmaden, spagetti med hvidløg. Børge fik en øl til. Ca. 18.30 krøb Inger til køjs for at holde varmen og for at læse den spændende bog, hun tog med fra herberget i Burgos, Umberto Ecos "Øen af i går".

Malene og to andre danske piger, Anette og Liselotte dukkede også op.

Børge gik en tur til den nærliggende bar og fik et glas rosado og to muffins. Mange fra refugiet spiste menu til 8 €, med vin og brød. Hjem og i seng ved 20.30-tiden.

Torsdag den 5. maj, Dag 12

Hornillos – Castrojeriz

21 km

Hyggelig morgenmad i kælder køkkenet. Af sted kl. 7 med godt mod og friske kræfter, men hvor var det dog koldt, kun 8° oppe på højsletten. Fladt så langt øjet rakte og ingen byer, kun kornmarker. Kun få pauser, for det var for koldt at sidde stille. Efter 11 km i Hontanas. Herfra fulgte vi landevejen gennem en dal med et helt andet landskab med gamle landevejstræer og afvekslende marker.

Castrojeriz kunne vi se på 3-4 kilometers afstand, en ret stor by med to kirker. Det var fortsat meget koldt, og vi fik også et par dråber regn undervejs. I byen kiggede vi først ind i det herberg, som vi havde set omtalt på et opslag i Hornillos. Det var en gammel bygning under restaurering. Det eneste gode var nyindkøbte springmadrasser.

Vi fortsatte og fandt det kommunale herberg ved Plaza Mayor. Her blev vi hjertelig modtaget som de første (kl. var ca. 11.15). Den meget flinke hospitalero var ved at gøre rent. Han skulle senere til byen og overlod indskrivningen af ny pilgrimme til os.

Inger fik et bad i det flotte baderum. Vi gik derefter på indkøb i supermarkedet og købte brød, skinke, øl, chokolade og bananer.

Frokosten spiste vi i forrummet. Her var mange "gratisting": Nescafé, tebreve, kiks, marmelade og smør.

Efterhånden ankom mange af vore "venner" fra Hornillos, blandt andet de tre danske piger, Malene, Anette og Liselotte og Anettes spanske følgesvend.

Postkort købte vi i en nærliggende altnuligforretning med masser af trekkingsudstyr - og brød.

Ved 19-tiden gik Børge til baren nede i byen. Det gjorde mange af de andre pilgrimme også, så de fyldte hele lokalet. Fem nationer om samme bord. Børge fik hvidløgssuppe, kalvefilet med friter og til dessert budding, dekoreret med chokolade og flødeskum. Hertil masser af vino tinto (vino mesa). Pris 10 €. Snakken gik muntert under hele måltidet. En rigtig god stemning. Børge nåede lige at sige godnat til Inger, da han kom hjem ved 21.30-tiden.

Den flinke og hyggelige hospitalero i Castrojeriz

Fredag den 6. maj, Dag 13

Castrojeriz – Frómista

25 km

Morgenmad i det lille hyggelige forrum. Inger kunne koge vand til kaffe. Af sted kl. 7 som sædvanligt.

Det var koldt, kun 6°. En nat uden skyer havde skabt nattefrost. Der var rim på græs og planter og is på den bro, vi passerede før en ca. 1 km lang opstigning. Sikken udsigt! Så var vi igen på højsletten, men i dag et meget mere varieret landskab. Senere kom vi igen ca. 100 m ned til ca. 800 m.o.h. Her følte man sig helt hjemme med mindre marker, træer, småkove og let kuperet terræn. Frokosten spiste vi ved 11.30-tiden i Boadilla del Camino. Herfra var der kun 6 km til Frómista.

Det sidste stykke vej før Frómista fulgte vi Canal Castilla, en meget bred vandingskanal, som kunne føre vand til de mange rør, som var lagt ud på markerne.

Vi nåede herberget i Frómista præcis kl. 13 og fik begge en underkøje. Inger gik straks i bad, og derefter gik turen til købmanden (supermercado) efter friske forsyninger til i morgen.

Her var der intet køkken. På en lille rekognosceringstur efter et spisested fandt vi en bar med et stort udvalg af retter til 5 eller 6 €. Her spiste Børge ved 18.30-tiden. Gik hjem og skrev dagbog til kl. 21.

Lørdag den 7. maj, Dag 14

Frómista –

Carrión de los Condes

18 km

Myslien var sluppet op, så Børge måtte nøjes med yoghurt og banan. Inger havde sit "landgangsbrød". Igen en kold morgen efter nattefrost. Inger tog vanter på, Børge puttede hænderne i lommen.

I dag gik det lige ud langs landevejen næsten som i det danske landskab. Vi holdt drikkepause for hver 1½ time, og nåede frem til Carrión kl. 11 efter 18 km. Fandt ret hurtigt herberget med 58 pladser. Vi var de første og fik to underkøjer. Inden dagen var gået var 56 af 60 senge besat.

På vejen gennem byen hørte vi musik og annoncering over højtalere på byens tage og så masser af nye landbrugsmaskiner langs fortovene. Der var marked i Carrión! I et stort telt var der boder med salg af forskellige naturalier, røget kød, brød og kager, honning, asparges m.m., og der var smagsprøver på meget af det. I en niche ved et hus solgte en dame ud af sin bedstefars vinkælder. Hun bød på en smagsprøve af en gammel Rioja. Den smagte himmelsk. Flotte vine kunne fås for 10-20 €.

Carrión var en ret stor og livlig by med en masse forretninger og barer, så tiden gik hurtigt. Markedet havde trukket en mængde spaniere til byen.

Børge trængte til et glas vin og fik med møjje og besvær bestilt et glas rosado. Da han kom ud med det, protesterede en spanier og fortalte, at det var noget sprøjt! Han kom lidt efter ud med et glas cigales. Og han havde ret, det smagte *meget* bedre.

Inger prøvede en original pilgrimskappe. Den var både for stor og for tung – og for dyr!

Der er gået meget kommercialisme i Caminoen. Børge spiste til aften i en nærliggende bar-restaurant sammen med Malene og Liselotte. Næsten alle gæster var pilgrimme. Børges menu: fyldig suppe med brødkrummer, stegt bækforel med friter og en budding top. Her til rødvin og brød. Pris: 8 €.

På vejen hjem sad det tyske ægtepar fra Hamburg ved en bar. De inviterede på et glas øl.

Søndag den 8. maj, Dag 15

Carrión de los Condes – Calzadilla de la Cueva

17 km

Morgentemperaturen meget tilpas (ingen nattefrost). De første 3-4 km gik på asfaltvej, resten på stenet, ujævn grusvej, lige efter en lineal, en rigtig mezetavej. Vi stred os igennem og ankom til Calzadilla kl. 11.

Herberget lå først for i byen. Vi var igen de første og kunne frit vælge vore underkøjer. Fik et varmt bad og fik vasket en masse tøj. Derefter frokost i "haven" ved swimming poolen. Der var nu ingen pilgrimme, som havde badedragt i rygsækken. Der var desværre intet køkken, så vi måtte vente med at lave pastaret.

Herberget kostede 6 €, men så var der også fri e-mail, som vi begge benyttede. Byen var bare en kort kedelig gade. Hotellet (baren) lå ca. 200 m fra herberget. Menu blev først serveret kl. 20, så det blev tørkost ved swimming poolen. En underlig fornemmelse, som pilgrim at sidde og spise på kanten af en svømmepøl.

Børge skejdede ud med et glas cigales i baren. "Kontoret" var låst. Der var kun soverummet at opholde sig i, så vi gik i seng kl. 20 - og sov godt.

Midt ude på Mesetaen: et pilgrimsherberg med swimming pool

Mandag den 9. maj, Dag 16

Calzadilla de la Cueva – Sahagún

19 km

"Kontoret" var fortsat lukket, så morgenmaden blev indtaget på sengekanten. Lyset var heldigvis blevet tændt. Det var ellers sådan næsten hver morgen, at lyset meget sjældent blev tændt for ikke at genere dem, der ville sove længe. Og så kunne man rode rundt og pakke sin rygsæk i mørke. Nogle brugte irriterende pandelamper. Vi havde heldigvis en lille diskret diodelygte.

Farvel til swimmingpoolen kl. 6.50. Igen en kold morgen, men landskabet var venligere end i går, og en del af turen gik på plan asfalt, og de steder, hvor stien gik parallelt med landevejen, valgte vi asfalten frem for den stenede sti.

I Ledigos mødte vi østrigerne Gerhild og Adi og kiggede ind i alberguet. Her sad Malene og Liselotte. De havde hygget sig med fællesspisning i haven og ville nu som vi til Sahagún.

Vi holdt de sædvanlige drikkepauser og nåede Sahagún ved 11.30-tiden. Vi havde kunnet se byen på 3-4 kilometers afstand, og blev lidt trætte, da vi lidt før byen blev ledt en mindre omvej for at se et lille kapel.

Det kommunale herberg, "Trinidad", lå midt i byen i ruinen af en kirke. Kirken var delvis restaureret, og soverummet var installeret på et indskudt loft. Vi fandt som sædvanligt et par gode underkøjer, fik et bad, og handlede ind til en rigtig god frokost. Der var et rigtigt køkkenalrum, så vi kunne tilberede en tallerken nudelsuppe plus ost, tomat og brød. Meget hyggeligt, og med rosado til!

Om eftermiddagen en lille spadseretur gennem den pæne by. Børge fik en café con leche med en god flødeskumskage på et konditori.

Til aften kogte Inger en stor gryde pasta. Børge fik en stor skive skinke til og en yoghurt til dessert. Hertil den sidste rest rosado. Interessant at se, hvad de andre pilgrimme spiser.

Vores underkøjenabo, en ældre franskmænd, var gået til ro, og han snorkede voldsomt. Vi prikkede til ham, men det virkede kun kortvarigt, han snorkede videre. Kl. 5.30 rumstere han og flaksede med sin lygte, så vi kom lidt tidligere op end sædvanligt.

Tirsdag den 10. maj, Dag 17

Sahagún – El Burgo Ranero

19 km

Den ældre franskmænd fik med møjje og besvær pakket sin specialkuffert med hjul. På grund af hans tidlige aktivitet kom vi af sted kl. 6.45. Nød den dejlige morgenluft og de frodige grøftekanter med utroligt mange forskellige blomster. Vi kunne gå på asfalt hele vejen, herligt, og var i El Burgo Ranero allerede kl. 11.

Herberget lukkede først op kl. 13, men vi var heldige at få vore rygsække "parkeret" i forstuen.

Børge fik en øl i baren overfor, og vi fik købt ind hos den nærliggende købmand. Kl. 12.30 åbnede hospitaleroen, Juan Antonio, så vi kunne indtage vore underkøjer. Der var kun tre dobbeltkøjer i vores rum.

Senere kom østrigerne Gerhild og Adi samt Malene og Liselotte – og mange andre. Tidligt på eftermiddagen var der udsolgt: Completo. Der kom nogle voldsomme regnbyger, og de stakkels våde pilgrimme blev henvist til det andet herberg i byen. Ellers var der 13 km til næste herberg!

Bruun Madsen havde anbefalet herberget i en artikel på internettet. Han havde ret, det var nok gammelt og slidt, men meget hyggeligt med et godt køkken og en god opholdsstue med kamin og computer. Vi spiste en rigtig god frokost. Juan Antonio donerede en flaske rødvin.

Inger tilberedte en meget lækker pasta-tomat ret. Delte komfur med to-tre andre.

Regnen holdt op, solen kom frem. Alle fik noget godt at spise, nogle gik på hotellet og købte menu til 8 €. Ild i pejsen, alle hyggede sig.

Alt optaget!

Onsdag den 11. maj, Dag 18

El Burgo Ranero – Mansilla de las Mulas

19 km

Afgang kl. 7 som sædvanligt. Meget flot solopgang. Igen en Mesetadag, meget ligeud, men heldigvis med mulighed for at gå på landevejens asfalt i stedet for Caminoens grus. De første 13,6 km til Reliegos gik smertefrit. Så var der kun 6 km til Mansilla, som vi kunne se på lang afstand. En ret stor by. Fik et par dråber regn, da vi nåede byen. Undervejs så vi igen mange "jordhuler".

Vi var i Mansilla allerede kl. 11 og fandt hurtigt alberguet. Det åbnede først kl. 12.30, men vi nåede lige at få vore rygsække "parkeret".

Undervejs til herberget vred Inger om på højre fod.

Prøvede at finde et Lupo supermarked, men forgæves. Fik dog købt yoghurt, tomat, bananer og vin.

Herberget var åbent, da vi returnerede kl. 12.15. Tid til bad og tøjvask - og frokost.

Alle vore danske venner plus østrigerne Gerhild og Adi ankom i løbet af dagen. Malene og Liselotte fik de sidste to pladser, en dobbeltmadras på gangen med fransk altan!

Om eftermiddagen en lille bytur – bro, kirke, bymur og en café con leche med marengskage til Børge.

Om aftenen snittede Inger løg og hvidløg, og Børge lavede omelet med tomat og røget skinke. Canadierne og en hollænder var også i gang, men vi deltes fint om de fire kogeplader. Det smagte udmærket og vi hyggede os alle omkring bordet.

Det blev sent, vi kom først i seng kl. 21.30.

Meget flot solopgang ved afrejsen fra El Burgo Ranero

Torsdag den 12. maj, Dag 19

Mansilla de las Mulas – León

20 km

Vågnede først kl. 6.10, og der var kun én håndvask med toilet. Der var også trængsel i køkken-spiserummet, så vi kom først af sted kl. 7.15.

Vejret var fint, ikke for koldt, og da solen kom frem, blev det ret varmt.

Stien gik langs en meget befærdet landevej, og der var ikke langt mellem byerne. Vi så igen blå iris, men ellers ikke ret meget specielt.

León kunne ses på lang afstand, og selv om Inger ikke var så godt gående, fandt vi refugiet allerede kl. 11. Der var meget lummert i lokalet. Et stort hold sad omkring bordet og fik instruktion af hospitaleroen, som viste sig at være en hyggelig og omhyggelig mand, som talte fransk, engelsk og tysk! Han indskærpede os, at der skulle være ro om aftenen. Vore kroppe havde brug for hvile. Vi kom med på næste hold, og blev installeret med pigerne i kælderen og mændene på 1. sal. Det var jo et nonnekloster! Men det pudsige var, at nonnerne uhindret gik gennem mændenes sovesal.

Efter et dejlig varmt bad og lidt frokost var vi klar til at indtage León. Først gennem de snævre, hyggelige gader til katedralen, et meget flot bygningsværk i gotisk stil med renvaskede tårne og tinder. Vi var lige inde på turistkontoret for at få lidt oplysninger og et kort over byen. Her mødte vi en anden canadier, som vi havde mødt nogle gange under vejs. Hun ville tage et par overliggerdage i León.

Inde fra katedralen lød liflig musik. Der var middagsmesse med meget "fyldigt" orgelspil og smuk barytonsang. Samtidig kunne vi beundre de mange farvestrålende blyindfattede ruder med en masse "fortællinger", helt forskelligt fra andre katolske kirker.

Bagefter gik vi langs den meget tykke, delvis bevarede bymur til basilikaen. Den var meget enklere og mere massiv end katedralen. Senere gik vi også til Gaudis hus og beundrede den meget flotte og dekorative arkitektur.

Børge ville have spist ude, men kunne først få "menuen" kl. 20, så han købte en flaske vin og spiste rester med de andre. Igen et meget lystigt sammentræf.

Fredag den 13. maj, Dag 20

León – Villadangos del Páramo

19 km

Kl. 6.15: lyset tændes! Buenos Días! Hospitaleroen gik gennem lokalerne som en sergent, der vækker basserne på en kaserne. Spiserummet var fyldt til bristepunktet, da hospitaleroen serverede morgenmad: kaffe i forskellige kombinationer, brød, smør, marmelade, smøreost, kødpålæg, kiks og småkager. Et meget godt albergue.

Trods trængslen kom vi af sted kl. 7.15. Windows-shopping hele vejen gennem byen. Lige før floden Rio Bernesga lå det imponerende Parador San Marcos med kloster i den ene ende, hotel i den anden.

Det var koldt og kulden holdt sig hele dagen. Ca. 12°. Caminoen lå enten på landvejen eller på en meget nærliggende sti. Meget larmende trafik. Vi så kun meget lidt grønt landskab, før vi ved 11.30-tiden nåede Villadangos.

Inger led meget af smerter i højre vrist, men holdt ud. Vi nåede frem, før det begyndte at regne. Døren til alberguet stod åben, så vi gik ind og fandt to enkeltsejle i "luxusafdelingen". Der var kun en tysker før os. Senere kom den danske schweizer og hans kone.

Efter bad og indkøb spiste vi frokost. Herligt også at have god tid til afslapning, tøjvask og dagbogsskrivning.

Liselotte dukkede op med sin veninde Anette, som var blevet syg på vejen. De var efter meget besvær blevet samlet op af en lastbil, efter først at have prøvet at stoppe nogle biler, som bare kørte forbi. Til sidst havde de henvendt sig til chaufføren af en lastbil, og så lykkedes det endeligt for dem at komme op at køre.

Inger kogte pasta, mens Børge skrev dagbog. Vi spiste en stor portion med lidt røget kølle, som var efterladt af tidligere gæster. Hertil rødvin og vand.

Først på aftenen drog et kortvarigt kraftigt tordenvejr hen over byen, men endnu kl. 20.30 skinnede solen ind til os i luksussuiten.

Katedralen i León

Lørdag den 14. maj, Dag 21

Villadangos – Hospital de Órbigo

12 km

Op kl. 6, men ingen morgenvask, for vandforsyningen var afbrudt! Så vi spiste morgenmad uden tandbørstning og toiletbesøg. Lugten på toiletterne var meget stram.

Planmæssig afgang kl. 7 i slow motion. Inger havde taget Ipren, men haltede og havde fortsat smerter i anklen.

Vi kom trods alt fremad langs den befærdede landevej og nåede Hospital de Órbigo kl. 10.30. Lige før broen Puente de Órbigo så og hørte vi fem raket-kanonslag. Det var tegn på Fiesta!

Byen havde tre alberguer. Det første fandt vi ikke. Så var der et refugium, som først åbnede kl. 13. Vi kom dog ind i "forstuen". Inger insisterede på at blive, mens Børge foretrak et nyt herberg, San Miguel, som vi havde set en reklame for.

Det endte med, at vi indlogerede os på San Miguel, fik et bad (lunkent) og lidt frokost. Derefter var det tid til en eftermiddagslur med benene oppe (specielt Inger). Fik også vasket tøj.

Den første hospitalera var noget stresset. Hun blev afløst af en lidt mere venligt sindet, som sidst på eftermiddagen tændte op i brændeovnen, så vi i det varme køkken kunne tilberede og spise vores ris med hvidløg, som Børge havde tilberedt. Hyggeligt måltid med et hold tyskere, som tilbød os overskud af deres spagetti og salat.

Børge fik også sendt e-mails om eftermiddagen.

Den lange Puente de Órbigo for Hospital de Órbigo

Søndag den 15. maj, Dag 22

Hospital de Órbigo – Astorga

17 km

Herberget havde dækket op til morgenmad i køkkenet. Vi satte os alligevel som sædvanligt med vores yoghurt og mysli, men det måtte vi ikke for den sure hospitalera. Det ignorerede vi dog, spiste færdigt, børstede tænder og kom af sted kl. 6.50.

Igen bidende koldt. Inger var ved godt mod trods den dårlige ankel. Vi tog tid mellem to kilometer: 14 minutter, dvs. ca. 4 km/time. Ikke så dårligt af en handicappet!

En del af vejen gik vi på landevejens asfalt for at skåne Ingers ankel. Ved San Justo de la Vega kunne vi se Astorga, 4 km borte. Tilsyneladende en ret stor by. Det sidste stykke vej var meget ujævnt, og nu gjorde det rigtig ondt i Ingers ankel.

I udkanten af Astorga lå en lille filial af det kommunale albergue. Hospitaleroen viste os rundt. Det var meget venligt og varmt, men vi aftalte at se det store først og så måske vende tilbage.

På vejen mødte vi hospitaleroen fra det store albergue. Han kunne se, at Inger humpede, og tog resolut hendes rygsæk. Han var på cykel og rystede på hovedet over vægten af Ingers rygsæk. Hun skulle endelig sende noget af det overflødige som poste restante til posthuset i Santiago for senere udlevering.

Herberget var stort, og der var koldt i de fleste rum, men i soverummet var der elektrisk varme.

Vi fik bad og frokost, og Inger plejede sin fod.

Børge gik en tur og så katedralen og Gaudis hus, købte en isvaffel og fik senere, da det truede med regn, et glas San Miguel fadøl på en bar.

Ved 17-tiden begyndte vi at tilberede aftensmaden, en kombineret pastaret med hvidløg, tomat og skinke. Hertil vand og vin. Dessert: chokolade.

Også her var der gratis internet, så vi fik læst og sendt e-mails. En kedelig mail fra en af vore venner: hans kone var blevet opereret for kræft, og de havde aflyst deres pilgrimstur.

Om aftenen traf vi efter at have talt med hospitaleroen beslutning om at tage en overliggerdag i Astorga for at pleje Ingers fod. Så kunne Inger måske senere tage en rutebil og Børge gå.

Mandag den 16. maj, Dag 23

Overliggerdag i Astorga

0 km

Underligt at se (og høre) de andre stå op og pakke rygsæk, mens vi kunne vende os om og sove videre. De andre måtte ud i regnen.

Efter morgenmadsen hjalp hospitaleroen os med at bære vore ting en etage op. Her kunne vi få køjer i et rum uden andre pilgrimme. Der var desværre ingen elektrisk varme, rumtemperaturen var kun 15°.

I løbet af formiddagen stiltede regnen af, og Børge gik til supermarkedet og købte ind til frokost og aften.

Eftermiddagen gik med afslapning, lidt planlægning, dagbogsskrivning og kaffedrikning.

Liselotte dukkede igen op, og vi hyggede os med kaffe og kiks, og der blev udvekslet Camino-oplevelser. Senere kom også Anette og hendes spanier. Ingers fod er i bedring, men vi har endnu ikke besluttet, hvordan vi kommer videre. Hospitaleroen fortalte, at der gik en rutebil til Rabanal del Camino kl. 13.

Senere gik Børge til byen, købte et nyt kollegiehefte til fortsættelse af dagbogen og fik sendt postkort til Klaus og Sidsel. Posthusene i Spanien åbner først ved 9-tiden og lukker til middag, basta! På posthusets facade sad to løvehoveder. Deres glubske munde var brevindkast.

Ved 17.30-tiden var det tid til at tilberede aftensmad. Børge snittede fem fed hvidløg, kogte en slags minipasta, kom seks små hvidløgsoste i og smagte til med salt, alt sammen fra et "overskudslager". Børge havde købt en rosado til frokost. Den tømte han nu. Han har foreløbig tabt to-tre kilo. Inger holder vægten.

Vi sov ved 20.30-tiden. Nattemperatur: 14°.

Informationstavle for Astorga

Tirsdag den 17. maj, Dag 24

Overliggerdag i Astorga

0 km

Sov til kl. 8! Lidt senere rykkede fem brasilianere ind på rummet, som sædvanligt meget støjende. I løbet af formiddagen kom også en enlig tysk dame. Alle skulle lige som vi have en hviledag.

NB: igen sol fra en skyfri himmel!

Om formiddagen gik Børge til rutebilstationen for at forhøre sig om forbindelsen til Rabanal del Camino. Afgang kl. 13.30, ikke kl. 13, som hospitaleroen havde fortalt. Afstand til rutebilstationen: 5-6 minutter.

Børge fik samlet sammen til en maskinvask til 2 €. Hospitaleroens kone gik med ned i kælderen og startede maskinen. 44 minutter senere kunne Børge hænge tøjet til tørre, og da solen om eftermiddagen kom om på bagsiden af huset, var tøjet tørt, og vi kunne nyde varmen (24°).

For at teste Ingers fod gik vi lige en lille tur op til katedralen og Gaudis hus. Begge bygninger blev ivrigt fotograferet af en stor flok japanere.

Som noget helt nyt: pastaparty med efterladte "rør" og noget kød, nogle belgier havde efterladt. Hertil tonicvand (efterladt) og dåseøl (købt). Det mættede dejligt. Nød endnu en gang varmen på gangen, inden vi pakkede rygsæk og gik til ro kl. 20.15.

Gaudis hus i Astorga

Onsdag den 18. maj, Dag 25

Astorga – Rabanal del Camino

21 km

Om morgenen havde vi en fordel ved at bo i en lille "afdeling". Ingen trængsel ved toilet og håndvask. Børge tog noget af Ingers "bagage" i sin rygsæk, og kl. 6.57 forlod vi Astorga, efterladende 500 gram pasta og et underlag. Vi havde skrevet en pæn hilsen til hospitaleroen og hans søde kone.

Og så gik det mod bjergene, igen ud i naturen, væk fra motorvej og bymæssig bebyggelse. Igen kunne vi beundre den varierende flora over de vidtstrakte heder mod storslåede udsigter. Og Inger humpede tappert fremad med sin forvredne ankel. Vi holdt os fra den ujævne Camino-sti og gik på den asfalterede landevej, selv om nogle bilister med horn eller fakker opfordrede os til at gå ind på stien.

Kl. 12.15 holdt vi et sejrrikt indtog i Rabanal, 21 km på 5 ¼ time!

Lang tid før havde vi set byen, men den gemte sig bag bevoksning til sidste øjeblik. Vi havde derimod kunne se Cruz Ferro på bjergtoppen i lang tid. Det troede vi, men det var bare en TV-mast!

Efter lidt spørgen fandt vi Albergue de Peublo (landsbyens herberg). En sød dame fortalte, at Inger kunne få lægehjælp i byen. Herberget var et gammelt stenhus med tykke loftsbjælker. Et lille hyggeligt sted med køkken og varmt bad.

Solen skinnede fra en skyfri himmel og vi nød frokosten udendørs og slappede af i solen hele eftermiddagen. Et gammeldags herberg, helt anderledes end naboen Pilar albergue, med en stor bar og en masse mennesker. Hos os var der ingen trængsel.

Køkkenet fungerede udmærket, indtil gassen slap op. Vi forsøgte at skifte gasflaske, så vores pasta kunne koge færdig, men der kom ingen gas, ikke før Børge med sin vægt trykkede regulatoren ned mod flasken. Pasta med hvidløg og reven ost smagte som sædvanligt dejligt. Og rødvin til.

Der var koldt i sovesalen, så vi tog tæpperne over soveposen kl. 20.

Torsdag den 19. maj, Dag 26

Rabanal del Camino – Riego de Ambrós

20 km

Op til en strålende solopgang med skyfri himmel. Morgenmad i køkkenet på 1. sal.

Først ud ad landevejen med en svag stigning. Solen stod op, og Rabanals kirke stod i fin silhuet. Senere begyndte stigningen op mod passet. Udsigten var helt fantastisk. Vi havde hørt om blå bjerge, men for os var de rødviolette med bløde, runde former. Hvid og rødviolet gyvel (eller måske en slags lyng eller enebær) blomstrede overalt. Mange andre blomster blandede sig i koret. Mødte kun meget få biler, nød den vidunderlige blomsterduft.

Efter ca. 6 km nåede vi Foncebadón, spøgelsesbyen. Den bar sit navn med rette. Der var ruiner overalt, og bulldozere var i færd med at rydde op. Alligevel var der midt i "byen" et albergue. Det var meget besværligt for Inger at forcere den ujævne vej, flere steder skulle vi balancere på kanten af en udgravning eller forcere en grøft. Men Inger klarede det fint, trods smerter i anklen, og vi holdt fortsat en fart på ca. 4 km/time. Kl. 9.15 nåede vi turens højdepunkt, Cruz de Ferro (Jernkorset) 1.504 m. o.h. Vi havde desværre tabt de sten, vi havde medbragt hjemmefra, men fandt nogle erstatninger i Rabanal (i taknemlighed for at vi nåede byen trods Ingers handicap). Disse sten blev kastet op i den kæmpebunke af sten med ønsket om et sejrrikt indtog i Santiago.

Herfra gik det igen nedad mod Manjarín. Hospitaleroen i Astorga havde fortalt, at alberguet i Manjarín "ikke duede". Vi fandt et meget originalt og fantastisk hyggeligt herberg, primitivt, men opfindsomt og meget gæstfrit. De bød på gratis (donativo) kaffe med kiks og ringede med klokken, hver gang en pilgrim ankom. Det var en oplevelse.

Videre nedad, somme tider stærkt nedad mod El Acebo, hvor vi havde planlagt at stoppe, men Inger var nu så godt gående, at vi besluttede at fortsætte til Riego de Ambrós (endnu ca. 3,5 km).

Hospitaleroen i alberguet var ikke færdig med rengøringen, men tog godt imod os. Her var der separate soverum med skydedøre og med egen sengelampe og opholdsstue med røde plysmøbler. ⇨

Fredag den 20. maj, Dag 27

Riego de Ambrós – Cacabelos

25 km

Kunne pakke med elektrisk lys fra vores sengelampe. Morgenmad alene i køkkenet.

Afgang ca. 7. Kom meget hurtigt ud på en meget, meget ujævn sti, der gik nedad gennem en snæver, stejl slugt. Fantastisk frodig, men meget hård ved Ingers medtagne fod. En meget smuk morgen med fuglesang og smukke blomster og træer.

Først ved Molinaseca kom vi igen ned på landevejen, og den blev vi så på. Ponferrada kunne ses på lang afstand. En meget stor by. Vi gik og gik og troede, vi var i en forstad, men det varede længe før vi kom til selve byen. Beså den imponerende tempelridderborg midt i byen. Skiltningen af Caminoen var dårlig, så vi gik forkert flere gange og måtte spørge om vej.

Holdt en lille drikkepause i en park ved floden og fortsatte mod Camponaraya, hvor vi ville overnatte, men da vi spurgte efter albergue, fik vi svaret: fem kilometer længere!

Vi så derfor mange og store vinmarker, før vi nåede Cacabelos. Her måtte vi igennem hele byen for at finde det kommunale herberg. De 35 rum lå i en halvcirkel i en stor gård. Vi blev tildelt rum 28 med to enkeltsove og eget lys plus god hyldeplads.

Fine bade-, toilet-, og vaskeforhold, men intet køkken og intet fællesrum. Så der blev ikke meget kontakt med andre pilgrimme.

Den meget ujævne nedtur i kløften og de ekstra fem kilometer var hård kost for Ingers fod. Hun hvilede og spiste tørkost, mens Børge gik til supermarkedet og til en pizzarestaurant, hvor han fik en formidabel lasagne med et stort glas vin til. Der blev ikke skrevet dagbog den aften.

PS: vejret var endnu en gang med os, vi havde 24° i soverummet.

⇒ Og der var varmt vand på både toiletter og i køkkenet, så vi fik bad og vasket tøj som sædvanligt.

Nød frokosten i solen i haven (Børge havde købt en øl i El Acebo). Der var ingen butik i byen, så Børge måtte hen til baren for at købe yoghurt, brød og vin. Fik også tappet en halv flaske rødvin på en tom flaske.

Lørdag den 21. maj, Dag 28

Cacabelos – Trabadelo

17 km

Kom godt fra start efter at have sovet godt i vores dobbeltrum. Ingers fod var ikke optimal efter gårdsdagens anstrengelser. Det gik dog støt fremad trods truende regn. Flere gange forberedt vi os på en byge, men det blev kun til små støvstænk. Det var ikke koldt.

Indtil Villafranca del Bierzo gik vi på landevejen i et åbent landskab med mange vinmarker og bodegaer. Villafranca del Bierzo var en hyggelig gammel by, dog var afmærkningen ikke god, så vi måtte flere gange spørge om vej til Caminoen.

Efter byen fulgte vi floden Valcarce gennem flere dale langs landevej og motorvej. Vejen snoede sig, mens motorvejen gik gennem bakkerne i tunneller og over dale og broer. Et imponerende ingeniørværk. Pereje var kun en lille flække, mens Trabadelo var en noget større landsby.

Ingers fod havde det meget skidt de sidste kilometer gennem en lang skov langs floden, men i den vestlige udkant kom redningen: Albergue de Peregrinos. Kl. var 11.45.

Umiddelbart så det godt ud, men køkkenet fungerede ikke. Der var kun en mikroovn, som fungerede. Intet papir på toiletterne, og vandet løb ud på gulvet fra brusekabinerne. Der var fri internet, men forbindelsen var så dårlig, at vi ikke kunne komme igennem.

Da vi passerede købmanden ved 11.40-tiden havde hun åbent, men da vi efter udpakning og bad gik på indkøb, var der lukket. Vi havde også efterspurgt apotek, men ikke fået ordentlig besked.

Det var her Linea fra Esbjerg egnen gav Ingers fod healing og massage.

Børge besluttede at gå til restauranten for at spise menu. Da han gik ved 14.30-tiden var der åbent i alimentation. Han spurgte efter apoteket, og fik beskeden: lige oppe ved kirken. På vej derop spurgte han en mand om vej. Manden var apotekeren, så de fulgtes ad, og Børge fik pillerne til Inger.

Menuen var fin. Først en fiskeragout, så svinekoteletter med friter og til slut is med chokoladestrimler. Hertil en flaske rødvin. Pris: 9 € minus 1,5 € i pilgrimsrabat.

Til aften lavede Børge en pastaret til Inger i mikroovnen, og spiste selv yoghurt og banan. Klokken blev 21.30 før vi efter dagbogsskrivning gik til ro i vores eneværelse.

Søndag den 22. maj, Dag 29

Trabadelo – O Cebreiro

19 km

Første del af turen gik gennem små byer ad den gamle landevej. Senere også ud på "den gule stribe" langs landevejen og under motorvejen. Alt åndede fred og idyl, fuglene sang, og alt var så grønt langs Valcarce floden.

I Portela mødte vi Anette, som havde sovet to nætter på byens hotel.

Regnen truede mange gange i løbet af dagen, men det blev heldigvis ikke til noget.

I Las Herrerias begyndte opstigningen fra ca. 700 meter til 1.400 meter på 9 km. Det var sejt, men de storslåede udsigter opvejede besværet. Ingers fod kunne også meget bedre lide at gå opad.

Vi nåede O Cebreiro kl. 12.50. Udenfor stod ca. 20 pilgrimme og ventede på, at herberget skulle åbne kl. 13, heriblandt Liselotte og Anette. Stor gensynsglæde. Vi blev hurtigt skrevet ind og fik en under- og overkøje med skabe. Børge fik et hurtigt bad, Inger spiste frokost og gik i bad, før hun lagde sig for at rekreere benet.

Børge gik til den nærmeste restaurant, ca. 100 meter fra alberguet for at spise menu. Hvem sad der: Liselotte og Anette sammen med deres kinesiske veninde. De hyggede sig i nogle timer med de andre pilgrimme og de søndagsklædte spaniere, der muntrede sig med kortspil og højrostatet snak. Liselotte gav en omgang carajillo, cognac med lidt kaffe. Meget fin til den specielle, lokale ost med honning. Der kom nogle heftige byger, så de havde en god undskyldning for at tømme flaskerne.

Et let aftensmåltid på sengekanten sluttede en god dag.

På vej mod
O Cebreiro

Mandag den 23. maj, Dag 30

O Cebreiro – Triacastela

21 km

Var i god tid, men vi var ikke sikker på, at den meget ujævne sti, vi gik opad, var den rigtige, så vi foretrak at gå tilbage igen. Ikke godt for Ingers ankel. Vi valgte derfor det sikre: landevejen. Det gjorde de fleste andre også, så det lignede en hel folkevandring i den årle morgenstund med en meget smuk solopgang. Men koldt var det, kun 3,5°.

Byerne skulle efter kortet ligge på striben. Det var dog ikke alle, vi kom igennem, fordi vi gik på landevejen, men udsigten var formidabel. Lidt opad gik det til Alto do Poio, 1.337 m.o.h. Flot udsigt til alle sider. Ingers ankel havde det ikke godt efter morgens "fejl"gang", men hun stred sig tappert (stædigt) igennem. Nu gik det næsten lige ud til Fonfria (1.200m). Vi skulle ned til Triacastela i 660 m, så det gik meget nedad med mange kurver. Caminoen skød genvej, men ad stejle og ujævne stier. Så vi tog landevejen.

Det var stadig koldt, ca. 13°, indtil vi nærmede os Triacastel. Her var det varmt, 24°, som en god dansk sommer. Vi ankom kl. 12.53 til alberguet, som lå i den østlige udkant af byen. Det så meget moderne ud, og foran stod 20-25 pilgrimme og ventede på, at det skulle lukke op. Rygsækkene var linet op i rækkefølge. Kl. 13 skrev vi os ind og fik to underkøjer. Et ungt fransk par fik overkøjerne. De talte ikke engelsk og var lidt mopsede.

Dørene til køjerrummene var svingdøre, så hver gang man gik ud eller ind på værelset eller på toiletet, kunne alle høre det.

Vi skyndte os at gå i supermercado og købe ind til næste dag. På hjemvejen besøgte vi restauranten (baren), hvor Børge bestilte menu, først nudelsuppe, så tre ørreder med fritter og til slut is med chokoladestrimler. Hertil en flaske rødvin, som blev tømt. Inger fik en café con leche. Børge betalte 8 € for menuen, Ingers kaffe var gratis.

Om eftermiddagen hyggede vi os på den solbeskinne terrasse og talte med en belgier og en østrigsk dame. Belgieren var god til vabler, så han behandlede Ingers lille hælvel med sytråd og jod.

Meget hyggeligt albergue i grønne omgivelser. Der var ikke noget køkken, så vi blev og spiste aftensmad på den hyggelige terrasse.

I seng før vore franske "gæster".

Tirsdag den 24. maj, Dag 31

Triacastela – Sarria

18 km

Vi havde valget mellem to ruter, en nordlig naturskøn på 17 km og en sydlig over Samos på 22 km. Vi valgte heldigvis den nordlige rute, som viste sig at være ubeskrivelig skøn, noget i retning af Jeksen dalen i en subtropisk regnskov. Vi steg fra 660 m til 896 m og fik igen fantastiske udsigter. Ingers fod brød sig ikke om den kraftige nedstigning, Børges fod var også meget øm, så da vi nærmede os Sarria, var der ved at være udsolgt.

Vi ankom til alberguet 13.10 og så en lang kø i gang med indskrivning. Vi fik de to næstsidste pladser og kappede hurtigt to underkøjer i nærheden af den store franske altan ud mod gaden. Inger tog bad, og Børge gik til baren og fik en menu til 7 €. Hvis han kun havde drukket en halv flaske vin, havde det kostet 6 €.

Efter siestaen kl. 17 fandt vi supermarkedet og en automat bank, hvor Børge hævdede 200 €. Mødte Liselotte, som boede i et nabo albergue.

Der var ikke noget køkken, så aftensmaden blev indtaget på sengekanten. Opholdsstuen var ikke særlig hyggelig.

Til ro ca. kl. 20.30 med vidt åbne døre til det fri.

Sovesalen i alberguet i Sarria

Onsdag den 25. maj, Dag 32

Sarria – Ferreiros

14 km

Op til en skyfri morgen. Morgenmad på sengekanten. Afgang lidt i syv. Meget flot morgen. Vi kom hurtigt ud i et naturskønt område og kunne se mosekonen brygge. Mange meget gamle træer, en næsten subtropisk skov.

Stigning på ca. 200 m, igen med flotte varierende udsigter, så mange, at man næsten blev mæt.

Det blev meget hurtigt temmelig varmt, men en stor del af turen gik under skyggende træer. Mange steder var der fugtigt med trædesten.

Ved 11-tiden (10.54) passerede vi 100 km stenen og nærmede os dagens mål, Ferreiros.

Fandt efter lidt spørgen kl. 11.30 refugiet, som åbnede kl. 13. Vi satte rygsækkene og gik til baren, ca. 100 m væk og fik en kop café con leche. Ved 13-tiden opdagede vi, at døren var åben, og at vi bare kunne gå ind og finde en køje.

Forinden havde vi nydt frokosten uden støvler på afsatsen foran refugiet (i solskin).

Så fik vi vasket tøj, storvask i koldt vand, og hængt til tørre i solskin og let vind, herligt.

Midt i vaskeriet dukkede Liselotte op. Hun trængte til at få vandflasken fyldt op og komme på toiletet. Hun ville gå 9 km længere.

Inger spiste aftensmad på rummet, og Børge gik i baren og fik menu de peregrinos til 6 €.

Spiste sammen med en dansk dame, Gerda Elisabeth Nicolaisen, og den hollandske dame, som Børge havde haft som nabo i Sarria.

Efter middagen gav Børge en cognac med kaffe (carajillo). Der var ikke den samme stemning som på andre barer og kun få lokale gæster.

Hjem og skrive dagbog og pakke rygsæk til morgendagen. Til køjs kl. 21.50.

Nu kun 100 kilometer til Santiago!

Torsdag den 26. maj, Dag 33

Ferreiros – Ventas de Narón 20 km

Morgenmad i spredt fægtning. Vi kom af sted kl. 6.45 til endnu en meget smuk morgen, og til et fortsat grønt og frodigt landskab. Fuglene sang og alt åndede idyl (bortset fra Ingers ankel).

Det gik ret meget nedad mod Portomarin gennem små tilsyneladende uddøde landsbyer. Et udpræget landbrugsområde (koklatter alle vegne).

I Portomarin fik vi købt lidt mad og smertestillende piller og så lidt af byen. Lige før byen havde Rio Miño på grund af opstemning udvidet sig til en stor sø. Meget smuk, blandt andet fordi det var blikstille og alt spejlede sig i søen. Flere broer forbandt de to bredder.

Vi fortsatte mod Gonzar som et foreløbigt mål. Nu gik det kraftigt opad, men Gonzar dukkede ikke op ved 83,9 km, så vi fortsatte mod Ventas de Narón. Og så dukkede Gonzar op, 2 km forkert efter vores liste. Klokken var 12.13 og alberguet åbnede først kl. 13. Det lå også langt fra den nærmeste by, så vi besluttede at fortsætte 5 km længere til Ventas de Narón. Endnu en kraftig stigning i bagende sol.

Vi ankom kl. 13.15. Indskrivningen var begyndt, så vi stillede os tålmodigt op i køen. Børge smuttede op og reserverede to underkøjer, mens Inger fik stemplet vore credenciales. Vi stillede først sulten i det ribbede køkken, før vi fik et lunken bad og hængt det våde tøj til tørre i blæsten.

Inger læste i sin gode bog og hvilede sin ankel, mens Børge gik til den nærliggende restaurant og fik en kop café con leche med to muffins.

Pludselig ved 16-tiden dukkede Liselotte op. Hun havde brugt meget af dagen på at bestille flybillet til hjemrejsen den 6. juni. Børge spiste ved 19.30-tiden menu sammen med Liselotte, Gerda og den hollandske dame. De sad ved lange borde på bænke. Bordene med duge og med stole var forbeholdt de lokale gæster! Maden var udmærket og vinen ligeså.

I seng ved 22-tiden.

Fredag den 27. maj, Dag 34

Ventas de Narón – Palas de Rey 12 km

Morgenmad i køkkenet. Farvel til Liselotte. Afgang kl. 7.05 ad en nyanlagt asfalteret vej. Igen små landsbyer på stribe i landsbrugsområdet. Mødte køer, der skulle på græs, drevet af fatter og mutter med stokke. En ret begivenhedsløs tur, lidt opad og lidt nedad.

Ankom til Palas de Rey kl. 11, to timer før alberguet åbnede (gik først lidt for langt, der var ingen gule pile eller skiltning). Trods tidspunktet stod der allerede rygsække i kø foran herberget.

Vi gik i supermarkedet for at købe brød, og hvem mødte vi: Liselotte! Inger ventede i solen (og blæsten) på trappe foran rådhuset, og Børge gik på en forgæves jagt efter en Camino håndbog.

Vi fik uden problemer to gode underkøjer med udsigt til den befærdede hovedgade fra to karnapper. Inger fik sit bad, og Børge fik sin eftermiddags-menu sammen med en irlænder. Senere fik han sendt e-mails fra en netcafé.

Aftensmad på sengekanten plus dagbogsskrivning, efterhånden en vis rutine. Hyggeligt at ligge i køjen med udsigt til det pulserende liv på gaden.

Morgenmad med Liselotte i Ventas de Narón

Lørdag den 28. maj, Dag 35

Palas de Rey – Melide 14 km

Igen morgenmad på sengekanten i lyset fra gaden. Alt klappede, så vi kom af sted allerede kl. 6.45. Var hurtigt ude ved mark og skov. Frøerne kvækkede, og gøgen, som havde fulgt os hele vejen, kukkede.

Den lille fugl, som vi mange gange havde hørt synge så højt og lystigt, så vi for første gang. Den var meget lille, grå og med en sort kalot. Det var let skyet, lidt køligt, og mossekonen bryggede over engen.

Det gik endnu en gang gennem små hyggelige landsbyer. Vi var nu i den frodige provins, A Coruña. I Leboeiro bød præsten os velkommen i kirken, som havde et meget smukt alter og figurer i hver side.

Det sidste stykke før Melide gik langs landevejen. Melide var en ret stor by med masser af forretninger.

Kl. 11. nåede vi alberguet, som lå i den vestlige udkant langt væk fra supermarkedet, så vi stillede vore rygsække som nr. 1 og 2 og gik tilbage til centrum. Børge fik en kop café con leche, mens Inger købte ind. Da hun kom tilbage, gik Børge på weekendindkøb.

Herberget åbnede som sædvanlig kl. 13, og vi fik som de første to gode underkøjer med udsigt til grønne træer.

Et hurtigt varmt bad før de andre, og derefter lidt tøjvask og frokost i køkkenet, som rådede over en lille smule køkkengrej. Inger kogte pasta med ost og hvidløg, og Børge spiste pølse og ost med en øl til. Et fransk ægtepar, som vi delte bord med bød på et glas rødvin.

En brasilianer sluttede sig til. Der var igen den hyggelige atmosfære, vi havde efterlyst på de mange køkkenløse alberguer.

Senere gik Børge til supermarkedet efter en flaske rødvin og kogte posepasteret i den mindste af de to kasseroller, køkkenet rådede over. Plasttæskan blev brugt som dyb tallerken. Brasilianeren var heldig at finde en plastiske og en flad tallerken til sin nudelsuppe.

Til ro ved 20-tiden.

PS: endnu en regnfri dag!

Søndag den 29. maj, Dag 36

Melide – Arzua

14 km

Overskyet fra morgenstunden. Kølgt, men friskt. Gennem meget tæt skov, nærmest urskov. Kun få mindre byer undervejs.

Det blev en delvis tavs tur. Inger bebrejdede Børge, at han ville have svigtet hende og gået turen alene, hvis Inger på grund af sin skade måtte opgave at fuldføre – og det til trods for, at vi havde lovet hinanden at fuldføre turen sammen.

Vi ankom (som sædvanligt) kl. 11 som de første til alberguet og stillede vore rygsække under "altanen" i ly for den regn, som havde truet i længere tid. Noget af de to timers venten blev tilbragt på en nærliggende bar. Inger fik en kop café con leche og Børge en øl plus mixed salat og café con leche.

Først kl. 13.15 dukkede hospitaleraen op. Hun undskyldte og fulgte os op til en sovesal med 10 enkeltsejle og to dobbeltkøjer. Det viste sig senere, at det gjorde hun også for andre aldersstegne pilgrimme.

Som sædvanligt et hurtigt varmt bad efterfulgt af frokost. Her var køkkenet også ribbet, bortset fra en enkelt kasserolle.

Allerede på vej ind i byen hørte og så vi de knaldrakter, som skydes af, når der er fest i byen. Der var musik på plazaen og i kirken, og bag kirken havde man på fortovet lavet et meget smukt "billede" med blomsterblade og grønt løv.

Inger spiste tørkost og Børge gik til baren og spiste menu sammen med en hollandsk dame og en italiener.

Senere blev der stillet an til rockkoncert på plazaen. Den begyndte kl. 21 og varede til kl. 3! Inger var glad for sine ørepropper.

2 timers venten før vi kunne komme ind på herberget i Arzua

Mandag den 30. maj, Dag 37

Arzua – Arca do Pino

20,4 km

Mosekonen bryggede igen og skabte et meget smukt morgenbillede lidt vest for Arzua. Atter en god start på en behagelig dag (bortset fra Ingers fod). Lidt op, lidt ned, i smukke eukalyptusskove med de ranke glatte stammer. Igen en række små bysamfund på stribe og en ny samling blomster i alle regnbuens farver. Og som noget nyt: affaldsspande langs Caminoen! Og de blev virkelig brugt. Spanierne er ellers vant til blot at smide affald på gulvet. Det så vi i alle de barer, vi besøgte. Papir og cigaretskod flød langs bardisken.

Nu fulgte vi med stor opmærksomhed Caminoens kilometersten, fra 37 til 17 km. Da vi krydsede en hovedvej stod der et lille skilt med "Albergue". Det så meget privat (kommercielt) ud, så vi fortsatte efter de gule pile og kom efter et stykke vej gennem en skov til en stor skole i udkanten af en by. Intet skilt med henvisning til albergue. Vi spurgte om vej, men fik meget afvigende svar, på spansk. På skolen fortalte en mand (på spansk) at vi bare skulle 500 m gennem byen, så var vi der.

Vi gik og gik og spurgte fortsat og fandt omsider frem til herberget, men gik betydeligt længere end de anviste 500 m. Spanierne har et helt specielt forhold til afstande: et skilt med "50 m" betyder som regel 3-400 m eller mere!

Køen foran alberguet var ikke så lang, kun 20-25 foran os. Hospitaleroen kom allerede fem minutter i et. Vi bad om underkøjer og fik det også uden problemer.

Et hurtigt bad og i supermarkedet for at købe ind. Der var nemlig køkken med potter og pander. Det var der mange andre, som også havde opdaget, så vi oplevede igen lidt af det samvær, som uvilkarligt opstår i et køkken.

Inger fik en lang lur, og Børge gik en lille tur for at se, om der eventuelt skulle være en netcafé i nærheden. Der var fem barer på stribe, men ingen med internet, så han måtte nøjes med en café con leche.

Ved 18.30-tiden kogte vi pasta med hvidløg og spiste det med velbehag sammen med pålægspølse, vand og vin. Dessert: yoghurt og chokolade.

Endnu en tør og solrig dag.

Tirsdag den 31. maj, Dag 38

Arca de Pino – Monte de Gozo

14 km

Næstsidste morgen. Vore "overboere" var i gang allerede kl. 5.30, så vi behøvede ikke noget vækkeur.

Morgenmad i køkkenet sammen med nogle vrisne tyske damer. En sidste morgen-naturtur begyndte kl. 6.50.

Endnu en gang bryggede mosekonen. Hendes bryg var meget koldt. Det havde været klart vejr om natten, og der var fortsat ikke en sky på himlen. Helt utroligt, at vi nu havde gået i 38 dage uden at blive våde.

Trods storbyens nærhed gik vi det meste af dagen i skov. I begyndelsen nærmest subtropisk urskov, senere eukalyptus træer med en tæt underskov. En sidste gang kunne vi nyde de mange forskelligt farvede blomster og høre den smukke fuglesang.

Vi passerede den vestlige udkant af Labacolla lufthavn kl. 8.45, netop som "vores fly" startede mod Madrid.

Kl. 9.30 holdt vi drikke- og pillepause ved en kirke i Labacolla. Inger havde da så ondt i benet, at hun tvivlede på, om hun kunne fortsætte. Heldigvis fortog smerterne sig lidt, så hun kunne fortsætte de sidste 4-5 km. De Camino kilometersten, vi havde kunnet "tælle ned" på, forsvandt efter 11 km, så vi vidste ikke rigtigt, hvor langt der var til Monte de Gozo. Men da San Marcos dukkede op, var vi klar over, at der ikke var langt igen.

På afstand havde vi set en skulptur på toppen af en bakke. Den dukkede nu op og viste sig at være vartegnet for det store "opsamlingscenter", Monte de Gozo. Her var først en stor campingplads, og længere nede af bakken indgangen til et kæmpe albergue med 800 sengepladser. I centrum var der en stor plads med butikker, restaurant, bar og cafeteria. Til begge sider lange rækker af grå sten-huse med mange 4-sengs køjerum, akkurat som på en stor kaserne.

Vi ankom kl. 11.30, og kontoret åbnede først kl. 13.30, så vi skulle vente et par timer. Noget af tiden tilbragte vi i baren over en kop kaffe sammen med vores bayerske ven med det nu raske skinneben.

Inger fik igen et bad, og Børge gik på anbefaling af hospitaleroen til San Marco og fandt restaurant Susos, som serverede en fortrinlig fire retters menu med vin og brød for 8 €.

Da Børge kom hjem ved 16-tiden, var Inger først lige kommet ind i rummet efter at have været låst ude. Vi fik vasket noget tøj, som tørrede fint i det dejlige solskinsvejr.

Efter dagbogsskrivningen gik Børge ned for at købe ind i "supermarkedet", men de havde hverken yoghurt eller bananer. Cafeteriet åbnede først kl. 20.30, så Børge gik i baren og fik en øl med to osteboCADILLOS.

Til køjs for sidste gang på selve turen ved 22-tiden.

Så nåede vi bygrænsen!

Onsdag den 1. juni, Dag 39

Monte de Gozo – Santiago de Compostela

3 km

Sov længe - til kl. 6.15. Morgenmad på "kontoret". "Forlod "kasernen" uden vemod kl. 6.50.

Nu gik det mod Santiago de Compostela, de sidste 3 af de ca. 700 km.

På den første kilometer ned ad bakke kunne vi se Santiagos forstæder, og inden længe dukkede byskiltet op. Caminoen var ikke alle steder godt afmærket, men ved hjælp af det bykort, vi havde fået af hospitaleroen i Monte de Gozo, fandt vi alberguet Acuario, ned ad en masse trapper og hen af en gade. Klokkeren var godt 8, og mange lå endnu og sov. Vi stillede rygsækkene med en besked om, at vi kom tilbage senere.

Fortsatte så lettet for rygsække mod katedralen. Fulgte anvisningen på bykortet og fandt også katedralen, vort endemål på 0 km. Ønskede hinanden til lykke, men havde samtidig en lidt tom fornemmelse, måske fordi vi kom til bagsiden af katedralen.

Vi fandt hurtigt Caminokontoret og stillede os op i køen for at få udleveret vores compostela. Vi fik samtidig en god information af den søde dame, som talte udmærket engelsk. Hun forsøgte at finde et latinsk navn for vore fornavne, men det lykkedes ikke.

Der var først pilgrimsmesse kl. 12, så vi benyttede tiden til at se lidt af den gamle bydel, købte en tysk Camino manual og fik en kop café con leche med croissant.

Ca. kl. 11.30 gik vi til katedralen for at overvære pilgrimsmessen kl. 12. Kirken var allerede godt fyldt, men vi fik alligevel et par gode pladser i midterskibet med udsigt til alteret og med mulighed for at optage film.

Udover mange peregrinos overværede også mange lokale messen, som indledtes med en meget smuk sang af en nonne. Alt foregik på spansk (latin?) Det forstod vi ikke meget af, men blev meget opmærksomme, da præsten remsede op, hvor mange peregrinos, der var kommet fra forskellige lande: dos de Dinamarca (to fra Danmark).

Senere i messen opfordrede præsten menigheden til at give hånd til alle omkringstående eller give dem et kram. Det var et meget bevægende øjeblik. Først nu gik det rigtigt op for os, at vi var kommet til Santiago de Compostela.

Nu tilbød præsten oblater til alle. Det blev en meget lang kø, og præsten måtte have supplement flere gange. Inger deltog også.

I slutningen af messen blev et gigantisk røgelseskar, Botafumeiro, båret frem af seks mænd. Røgelsen blev tændt og karret bundet til et meget tykt reb, som hang ned fra loftet. Det blev nu hejst op og sat i svingende bevægelse af de seks mænd, som fandt en rytme, så karret svingede helt ud i sideskibene.

Efter messen gik vi lidt rundt i de hyggelige gader, mødte et par dansker piger, og fandt efter nogen søgen efter en fiskerestaurant en restaurant med dagens menu til 9,90 €. Fiskeretterne var for dyre. Inger fik hvidvin til menuen, Børge rødvin. Maden var udmærket. Hovedretten var lam med fritter og desserten et stykke Santiagokage. Børge fik endnu et glas hvidvin uden beregning.

Vi havde hørt, at det store herberg, Albergue Seminario Menor, var genåbnet, så det satte vi kursen mod. Det åbnede først kl. 16, så vi benyttede ventetiden til at nyde ud-

sigten over mod byen. Der var kun ca. 10 minutters gang til centrum. Den meget store bygning havde en fortid som præsteseminarium. Sovesalene lå på 3. sal. Vi måtte gennem to sale, før vi kom til en med ledige senge. Her var kun få etagesenge, resten var enkeltensenge med hver sit opbevaringskab og god udenomsplads. Bade- og toiletforhold var også bedre end på Acuario, så vi besluttede at blive på seminariet.

Altså måtte vi til Acuario for at hente vore rygsække. Det tog en halv time at gå derover. Vi undskyldte meget og takkede den venlige hospitalera.

På vejen hjem købte vi diverse madvarer i de små supermarkeder i De Quiroga Palacios (vejen øst for seminariet).

Hyggelig aftensmad på sengekanten. Og så blev det tid til at skåle for en vel gennemført pilgrimstur. Børge havde købt en piccolo champagne (cava). Vi havde ingen champagneglas, men det gik fint med whiskyglas og plastkrus.

Solskin til kl. 21. Sov ved 22-tiden.

Endnu en varm og tør dag.

Altid mennesker og liv på pladsen foran den meget smukke katedral i Santiago de Compostela

Torsdag den 2. juni, Dag 40

Santiago de Compostela

Sov til næsten kl. 8. Efter morgenmad på sengekanten vaskede Børge tøj.

Gik til byen ved 10-tiden. Først til Iberia for at checke vore flybilletter og høre om lufthavnsbus. Der var ca. 20 minutters gang til busterminalen.

Derefter til turistinformationen for at høre om en tur til Finisterre.

Inger købte en engelsk camino manual, og vi drak en kop kaffe på vores stambar over for turistinformationen. Vi ledte efter et supermarked og kom lidt væk fra bymidten. Inger fandt både håndkrem og mysl.

På vejen tilbage mod centrum gik vi ned over et grønt område i nærheden af vejen til seminariet og kom forbi mange markedshaller, hvor man desværre var ved at lukke (ca. kl. 13).

Ledte efter en folkelig restaurant med menu. Da vi drejede om hjørnet til Rua Nova, mødte vi Liselotte. Stor gensynsglæde! Vi spiste menu sammen og fik en rigtig god snak om vore oplevelser på Caminoen. Hun havde set efter os ved messen, men forgæves. Vi aftalte at tage sammen til Finisterre. Hun boede privat i Rua de Vilar nr. 80 hos en lille købmand.

På Plaza do Toural havde vi ved et tilfælde fundet et meget velassorteret og billigt supermarked. Her købte vi ind på hjemvejen. Det tog kun 10 minutter at gå hjem.

Et dejligt varmt bad i en god brusekabine, dagbogsskrivning og tørkost som aftensmad (Børge med vin) afsluttede en dejlig afslappet dag.

Fra sovesalen i seminariet, hvor vi fik lov til at sove fem nætter

Fredag den 3. juni, Dag 41

Santiago de Compostela

Nød igen at kunne sove længe. Betalte for endnu tre nætter. Vi havde besluttet at tage rutebilen til Finisterre lørdag og hjem igen om eftermiddagen. Så slap vi for at skulle pakke rygsække og slæbe dem med. Og så var vi også sikre på at have logi søndag aften.

Ved 10-tiden smuttede vi til byen. I dag var torvehandlen i fuld gang. Meget imponerende at se alt godt fra havet. Spanierne spiser meget fisk, skaldyr og blæksprutter. Der var selvfølgelig også en masse friske grønsager.

På vejen til Liselottes lille købmand for at give besked om turen til Finisterre, mødte vi hende på gaden. Hun var på vej for at få "morgenmad", så vi besluttede at gå ind på vores stambar og få noget kaffe. Fik endnu en gang en rigtig god snak om vore erfaringer fra Caminoen og om de sociale forhold i Danmark. Bagefter blev vi inviteret til at se hendes logi på 1. sal med udsigt til den travle gade. Hun gav 20 € pr. nat for et dobbeltværelse med adgang til køkken, bad, vaskemaskine og tørretumbler. Hun bød på friske jordbær og et glas rødvin.

I katedralen fandt vi ved hovedindgangen Pórtico de la Gloria, som alle pilgrimme søger til. Pilgrimme lægger fingrene på træet (midtersøjlen) og beder om apostlenes velsignelse. Det var endnu et symbol på afslutningen af vores Camino og kaldte på de sentimentale følelser.

Efter nogen søgen fandt vi et sted, hvor Børge kunne få en menu til 7 €. Det fortalte et opslag uden for restauranten. Men på menukortet stod 10 €. Børge protesterede og bestemte sig for forret, hovedret og vin. Det smagte udmærket, og der var rigeligt, men han blev lidt sur, da han havde lagt 7 € på bordet og blev præsenteret for en regning på 10 €. Efter nogen argumenter forlod vi etablisementet, uden at betale de ekstra 3 €.

Vi havde også i løbet af dagen kigget og smagt på de specielle Santiago-kager, bagt af mandler, æg og sukker. Nogle kostede 7 € og andre 4 €. De sidste, fandt vi ud af, var bagt med mel og smagte ikke halvt så godt som de andre.

På hjemvejen lidt indkøb i supermarkedet på Plaza do Toural, et hurtigt bad, lidt aftensmad på sengekanten og tidligt til ro. Op i morgen kl. 6

Dønningerne slår højt op på klipperne ved verdens ende: Cap Finisterre

Lørdag den 4. juni, Dag 42

Santiago de Compostela og Capo Finisterre

Skyfri himmel, morgenkoldt. Næde rutebilstationen på 18 minutter, så der var god tid til afgang kl. 8. Vi fik pladser forrest i rutebilen og reserverede en plads til Liselotte.

En lidt speciel fornemmelse nu, at køre gennem landskaber med marker og skove. Vi savnede den nære kontakt med dufte og fuglesang. Men det var en meget smuk del af Galicien, vi kørte igennem.

Ankommet til Fisterra (det hedder *byen*) skyndte vi os at finde en bar, så Liselotte kunne få sin morgenmad og vi alle en kop café con leche.

Der var 3,5 km ud til fyret på Capo Finisterre. I alberguet var der ingen oplysninger at få ud over, at vi skulle gå op ad gaden og så til venstre. En meget smuk tur med udsigt over bugten og bagud til byen Fisterra.

Undervejs købte vi lidt proviant, så vi kunne spise vores frokost neden for fyret. Vi fandt også et bålsted alleryderst ude, så Inger og Liselotte kunne følge traditionen og brænde det tøj, de havde gået i på Caminoen. Det blev dog kun til par udtjente bukser og et par slidte trøjer (for ellers var der ikke noget at rejse hjem i). Men en smuk stemningsfyldt tradition og en markering af afslutningen på den lange vandring. Solen skinnede fortsat fra en sky-

fri himmel, så vi nød livet, klatrede rundt på klipperne og fotograferede blomster og brænding mod klippekærene.

Vejen tilbage til Fisterra var lige så smuk som udvejen. Det var knapt så diset, så nu kunne vi rigtig beundre de lange, hvide sandstrande på den modsatte kyst. Der blev også tid til lidt indkøb i supermarkedet, til at Inger og Liselotte kunne dyppe tæerne i vandet ved havnen og til at drikke et krus øl med udsigt over havnen, inden vi ved 15.40-tiden bevægede os mod rutebilen.

Afgang kl. 16. Hjemturen gik ad en anden rute end udturen, blandt andet gennem nogle imponerende eucalyptusskove. De er så flotte, de høje slanke træer, næsten uden sidegrene, blot med en lille top.

Ankomst til Santiago kl. 18.10. Undervejs mod bymidten drøftede vi de forskellige muligheder for indtagelse af aftensmad og blev enige om at lave en sammenskudmiddag, hvis vi kunne låne køkkenet i Liselottes "lejlighed". Det kunne vi, og købte så ind til en lækker og billig middag: pasta med hvidløg og tomat, salat med tomater, salatløg og olie. Hertil en god flaske rødvin. Som dessert: Santiago-kage. Døren til den franske altan stod åben, så vi kunne følge folkelivet på gaden en lørdag aften. En meget hyggelig middag i godt selskab, og så til en pris af under 2 €!

Liselotte gav en blomstersnaps til kaffen, så vi havde en lille ansats, da vi ved 22.30-tiden begav os på vej til seminariet. Her måtte vi bruge "dørtelefonen" for at komme ind (og ellers famle os frem i mørke for at finde vore senge).

Slut på endnu en begivenhedsrig dag.

Udsigt fra bakken ved seminariet, kun 10 minutters gang fra centrum

Søndag den 5. juni, Dag 43

Santiago de Compostela

Vi havde aftalt at mødes med Liselotte til pilgrimsmesse i katedralen. Vi var der ved 11-tiden, og da var der allerede mange mennesker. Vi fik dog nogle gode pladser og holdt også en til Liselotte. Messen indledtes lige som i onsdags med smuk sang af nonnen. I dag var der mange præster ved alteret, og de var i grønne messehagler i modsætning til de røde i onsdags. I dag var det Børges tur til at gå til præsten og få en oblat. Det var i dag igen meget betagende, da vi gav hånd til alle omkringstående. Og nogle fik også et kram.

Efter messen stillede vi op i køen for at komme op bag alteret og lægge hænderne på Sankt Jacobs skuldre. Som et sidste pilgrimsritual lagde vi vejen forbi "sandhedssøjlen", Pórtico de la Gloria, for denne gang at knæle på både for- og bagside. Først nu var det ved at gå op for os, at Pilgrimsturen var slut.

Det var imidlertid blevet tid til en tår kaffe på vores stambar. Her tog vi afsked med Liselotte og gik i byen for at købe lidt "souvenir" til dem derhjemme. Det blev til pølser og Santiago-kager. Disse kager, som i originalversionen består af hakkede mandler, æg og sukker, sælges overalt i byen - og til samme pris! Pølser fås også overalt, specielt chorizopølser.

Børge fik også en sidste menu i restaurant Franco. Fiskesuppe, stegt kylling og Santiago-kage plus naturligvis rødvin og brød.

En af de mange hyggelige gader, der fører op til den flotte katedral

Tilbage til seminariet og pakke rygsæk til hjemrejsen, så vi kun skulle pakke det allersidste i morgen tidlig i buldermørke. Vi hyggede os en sidste gang i solskinet på vore senge med den flotte udsigt og lagde os til at sove ved 20-tiden.

Mandag den 6. juni, Dag 44

Hjemrejse

Op kl. 5.30. Listede ud og børstede tænder, pakkede det allersidste og begav os en sidste gang på vej i en smuk, kølig morgenstund.

Inger var lidt nervøs for om vi kunne nå det, og det var måske medvirkende til, at hun pludselig snublede og faldt pladask forover og slog pande og næse i fliserne. Børge forsøgte forgæves at afværge faldet og faldt også med sine Santiago-kager m.m. Det var en forskrækkelse. Inger kom dog noget forslået på benene med skrammer i pande og på næsen.

Børge mente at kunne huske vejen til busterminalen, men det kneb lidt med den sidste gade. Vi spurgte nogle lokale om vej, men fik vildledende svar. Endelig fortalte en taxachauffør os, at det blot var ca. 100 meter tilbage, men på det modsatte fortov.

På vej til lufthavnen kunne vi nikke genkendende til steder, vi havde passeret den sidste dag af Caminoen. Ved security check'et fik Inger besked om at gå tilbage til check in og sende sine stave som rejsegods. De var for spidse! Nå, vi nåede boarding i god tid og kom også til Madrid planmæssigt.

Her var der et par timers ophold, som vi brugte til at kigge på butikker. Børge forsøgte forgæves at trække en flaske cola i en automat. Planmæssig afgang kl. 12 med meget flot udsigt til et solbeskinnat landskab. Så var det tid til den medbragte frokost.

Planmæssig ankomst til Kastrup kl. 15.15. Hurtig udlevering af rygsække og stave, køb af togbilletter og 2 minutter til afgang - men toget var forsinket 9 minutter, som blev til 12 minutter, inden vi nåede Århus.

Derfor nåede vi ikke 10-eren kl. 19.18, men måtte vente i det forårsskolde Århus til kl. 20.18.

Vel ankommet til Storhøj hyggede vi os med lidt godt at spise og drikke.

En lang rejse var endt, nu skulle alle de gode indtryk bearbejdes - og det er de blevet i denne dagbog!

Pakkeliste til Pilgrimsturen

Tøj	<i>Vægt</i>	Toiletsager	<i>Vægt</i>	Hjælpemidler	<i>Vægt</i>	
Badebukser	135	Hefteplaster m.m.	80	El-termometer m.m.	175	
Badetøfler	200	Håndklæde	100	Snor og remme	160	
Ble	80	Toiletpapir	100	Plastposer	50	
Løbebukser	250	Toiletsager	500			
Regnjakke	555					
Shorts	215					
Sokker, 2 par	150					
T-shirt	180					
Underben	65					
Fleecetrøje	430					
	2260		780		385	3.425
Spisegrej	<i>Vægt</i>	Personligt	<i>Vægt</i>	Diverse	<i>Vægt</i>	
Bestik	60	Dagbog	95	Mundharmonika	140	
Brødkniv	45	Manual (kamera)	150	Hovedpude	230	
Krus	75	2 ruller tape (video)	80	Rygsæk	1500	
Glas	125	Kuglepenne	15	"Regnhætte"	130	
Proptrækker	55	Pas	50	Sovepose	1075	
Tallerken	105	Kreditkort	5	Underlag	350	
Myslibar	230			Affaldssæk	50	
Plastboks	140					
2 vandflasker	1100					
	1.935		395		3475	5.805
						I rygsækken: 9.230
Udenfor rygsæk						
Videokamera						
med taske og lader	1375					
Penge (pengekort)	350					
	1.725					I alt: 10.955

En tommelfingerregel siger, at man ikke bør bære mere end 10% af ens legemsvægt. Vi skulle altså kun have båret 5 og 7 kg. Det var oven i købet sådan, at når vi havde købt madvarer, f.eks. mysli, så havde vi 1-2 kg mere at bære på.

Rutekort med overnatningsbyer

Regioner i Spanien

I krypten under katedralen opbevares et sølvskrin med de jordiske levninger af Sankt Jacob

*Endnu en rejse er til ende.
Endnu en gang har vi fået lov
til at besøge ny steder og træffe
en masse rare mennesker.
Endnu en række begivenhedsrige
dage er føjet til mindernes tykke bog.
Og der er heldigvis endnu mange
ubeskrevne blade i den bog!*

Denne dagbog er skrevet og redigeret af Børge Helmer.
Inger Thrane har overført det håndskrevne manuskript til
computeren, og hun har også leveret alle de gode billeder.

Mårslet, i november 2005